

HET INTERNATIONALE REGLEMENT.

Spelregels
VOOR WEDSTRIJD-BRIDGE
1949

VASTGESTELD EN GEPUBLICEERD DOOR:

THE PORTLAND CLUB

THE EUROPEAN BRIDGE LEAGUE

THE NATIONAL LAWS COMMISSION
OF AMERICA

EN VOOR NEDERLAND DOOR DE

NEDERLANDSE BRIDGE-BOND.

NADRIJK VERBODEN.

INHOUD.

Bladz.

DE STREKKING VAN HET REGLEMENT. 9

HOOFDSTUK I.

OMSCHRIJVINGEN. 10

HOOFDSTUK II.

INLEIDENDE BEPALINGEN. 13

Art. 1.	Het spel der kaarten, de volgorde der kaarten en der kleuren	13
Art. 2.	De wedstrijdborden.	13
Art. 3.	Aanduiding der tafels en toewijzing der plaatsen.	13
Art. 4—6.	Het schudden en het geven.	14
Art. 7—8.	Het neerleggen van de borden. Het uitnemen van de kaarten. Het tonen van een kaart, voordat het bieden begint.	14
Art. 9.	Verplichting de kaarten te tellen.	15

HOOFDSTUK III.

ALGEMENE BEPALINGEN BETREFFENDE ONREGELMATIGHEDEN.

Art. 10.	De aandacht vestigen op een onregelmatigheid.	16
Art. 11—13.	Het vorderen en bekrachtigen van een straf.	16
Art. 14—16.	Het toekennen van een arbitrale score.	17
Art. 17—18.	Onjuist aantal kaarten.	17
Art. 19.	Het spelen van een verkeerd spel.	18
Art. 20.	Ongeoorloofde inlichtingen.	18

HOOFDSTUK IV.

HET BIEDEN.

		Bladz.
Art. 21.	De duur van het bieden.	19
Art. 22.	Gang van zaken, nadat het bieden is gesloten.	19
Art. 23.	Het bod.	19
Art. 24—25.	Doublet en redoublet.	19
Art. 26.	Een getoonde kaart tijdens het bieden.	20

ONJUISTE BIEDINGEN.

Art. 27.	Onjuiste bieding, ontijdig gevolgd door een in goede volgorde gedane bieding.	20
Art. 28—29.	Wijziging van een bieding.	21
Art. 30.	Onvoldoend bod.	21
Art. 31—33.	Voor de beurt bieden.	22
Art. 34.	Gelijktijdig bieden.	23
Art. 35.	Bij het doubleren een verkeerd bod noemen.	23
Art. 36—37.	Doubleren, terwijl er slechts gepast of geboden mag worden.	23
Art. 38.	Bieden, doubleren of redoubleren, terwijl men moet passen. Een bod van meer dan zeven trekken.	23
Art. 39.	Een bieding, die volgens meer dan één bepaling onjuist is.	24
Art. 40.	Een bieding, nadat het bieden is gesloten.	24
Art. 41—42.	HERHALING VAN HET BIEDEN.	24
Art. 43.	AFSPRAKEN TUSSEN DE MAATS.	25

HOOFDSTUK V.

HET SPELEN.

Art. 44.	Het begin van het spelen.	26
Art. 45.	De rechten van de blinde. Het ongeoorloofd bijspelen of aanwijzen van een kaart door de blinde.	26

Art. 46.	Handelingen waardoor de blinde zijn rechten verbeurt.	27
----------	---	----

HET VOORSPELEN EN HET BIJSPELEN.

Art. 47—49.	Volgorde en verloop van het spelen.	27
Art. 50—52.	Gespeelde kaart.	28
Art. 53.	Terugnemen van een gespeelde kaart	28
Art. 54.	Voor de beurt spelen door een tegenspeler.	29
Art. 55—57.	Ten onrechte voorspelen.	29
Art. 58.	Gelijktijdig voor- of bijspelen.	30
Art. 59.	Niet kunnen voor- of bijspelen zoals vereist is.	30
Art. 60—62.	Spelen, voordat een straf is bekrachtigd	31

GETOONDE KAARTEN

Art. 63—66.	De leider toont één of meer kaarten.	31
Art. 67.	Een tegenspeler toont één of meer kaarten.	31
Art. 68—69.	Behandeling van een strafkaart.	32
Art. 70.	Een tegenspeler toont ten onrechte al zijn kaarten.	32

HET VERZAKEN.

Art. 71.	Informereren naar een mogelijke verzaking.	33
Art. 72—73.	Herstel van een verzaking.	33
Art. 74.	Handelingen, die een verzaking voldongen maken.	33
Art. 75—76.	Gang van zaken na een voldongen verzaking.	34

SLAGEN

Bladz.

Art. 77.	Rangschikken van de slagen.	34
Art. 78—79.	Inzien van slagen.	35
Art. 80—81.	Een slag met een onjuist aantal kaarten.	35
Art. 82.	Bij vergissing toegeëigende slag.	35
Art. 83.	NIET VOLDOEN AAN EEN STRAF.	36

OPEISEN EN AFSTAAN VAN SLAGEN.

Art. 84.	Afstaan van een slag, die niet kan worden verloren.	36
Art. 85.	Afstaan van een gewonnen slag.	36
Art. 86—87.	Opeisen of afstaan van slagen door een tegenspeler.	37
Art. 88.	Opeisen of afstaan van slagen door de leider.	37
Art. 89.	Beslissing over een betwiste eis.	37

BIED- EN SPEELMANIEREN.

HOOFDSTUK VI.

DE UITSLAG.

Art. 90.	De Aministrateur.	42
Art. 91—92.	Verantwoordelijkheid van de spelers voor het noteren.	42
Art. 93.	Noteren van de resultaten.	42
Art. 94.	De puntentabel.	43
Art. 95.	De taak van de administrateur. De officiële uitslag.	44
Art. 96—99.	Tijdslimiet voor het herstellen van fouten in de noteringen.	44
Art. 100.	Matchpuntberekening bij parenwedstrijden en persoonlijke wedstrijden.	45
Art. 101.	Matchpuntberekening bij viertallenwedstrijden.	45

	Bladz.
Art. 102.	Bepaling van de winnaar bij wedstrijden met toekenning van matchpunten. 46
Art. 103.	Bepaling van de winnaar bij wedstrijden met waardering volgens totaalpunten. 46
Art. 104.	Gelijk spel. 46
Art. 105.	Bepaling van de winnaars bij gelijk spel bij parenwedstrijden en persoonlijke wedstrijden. 46
Art. 106.	Bepaling van de winnaars bij gelijk spel bij viertallenwedstrijden met toekenning van matchpunten. 47
Art. 107.	Bepaling van de winnaar bij gelijk spel bij viertallenwedstrijden met waardering volgens totaalpunten. 47

HOOFDSTUK VII.

Art. 108.	DE ORGANISATIE DIE DE WEDSTRIJD UITSCHRIJFT EN HET WEDSTRIJD COMITÉ. 48
-----------	--

HOOFDSTUK VIII.

DE WEDSTRIJDLEIDER.

Art. 109.	De taak van de wedstrijdleider. 48
Art. 110.	Het herstellen van onregelmatigheden. 49
Art. 111.	De aandacht vestigen op het recht tot protest. 49
Art. 112.	Beslissing als de feiten vaststaan. 49
Art. 113.	Beslissing als de feiten betwist worden 50
Art. 114—115.	Toekenning van een arbitrale score bij viertallenwedstrijden. Vervanging van een spel. 50
Art. 116—119.	Gang van zaken, als de kaarten van een bord zijn verwisseld. 51
Art. 120	Facultatieve bevoegdheden. 52

	Bladz.
Art. 121.	Straffen bij persoonlijke wedstrijden. 53
Art. 122.	Disciplinaire straffen. 53
Art. 123.	Schorsing en uitsluiting van spelers. 54

HOOFDSTUK IX.

Art. 124—130.	PROTESTEN.	55
---------------	-------------------	----

BEPALINGEN VAN DE EUROPEAN BRIDGE LEAGUE.

Art. 131.	Verhouding tussen het wedstrijd- comité en de wedstrijdleader.	57
Art. 132.	Selectie-zittingen.	57
Art. 133—135.	Plaatsvervangers.	57
Art. 136—137.	Invallers bij parenwedstrijden en persoonlijke wedstrijden.	58
Art. 138—139.	Invallers bij viertallenwedstrijden.	59

DE STREKKING VAN HET REGLEMENT.

De spelregels zijn ontworpen om een correcte wijze van bieden en spelen vast te leggen en een billijke regeling vast te stellen voor de gevallen, waarin een speler bij toeval, door zorgeloosheid of onoplettendheid de goede gang van zaken verstoort, of een onopzettelijk doch niettemin onbillijk voordeel zou behalen.

Een speler, die een overtreding begaat, behoort een door de wedstrijdleider opgelegde straf of toegekende arbitrale score hoffelijk te aanvaarden.

De spelregels zijn niet ontworpen om oneerlijke praktijken te voorkomen. Juist indien er geen straf is voorgeschreven is de morele verplichting het sterkst.

Het doel van de bied- en speelmannieren is tweeledig: ten eerste: de spelers vertrouwd te maken met de gewoonten en de etiquette bij het spel, die in een reeks van jaren algemeen aanvaard zijn;

ten tweede: die spelers voor te lichten, welke anders niet zouden inzien, dat of hoe zij ongeoorloofde inlichtingen aan hun maat geven, hetgeen dikwijls veel meer te laken is, dan overtreding van de spelregels.

Indien volgens deze beginselen wordt gehandeld, worden discussies vermeden en wordt het genoeg dat het spel verschaft, aanmerkelijk verhoogd.

HOOFDSTUK I.

OMSCHRIJVINGEN.

Arbitrale score. Een score, die de wedstrijdleader in geval van arbitrage toekent.

Bekennen. Een kaart van de voorgespeelde kleur bijspelen.

Bieding. Een samenvattende term, geldende voor een bod, een doublet of redoublet en voor passen.

Blinde. De maat van de leader.

Bod. Het noemen van een contract, dat men bereid is te spelen.

Bord. Een wedstrijdboard, zoals dit is omschreven in art. 2. bevattende de vier handen, zoals die oorspronkelijk zijn gegeven voor het spelen gedurende een zitting.

Contract. Zie artikel 22.

Contractanten. De leader en de blinde.

Deelnemer. Bij persoonlijke wedstrijden elke speler, bij parenwedstrijden elk paar en bij viertallenwedstrijden elk viertal.

Doublet. Zie de artikelen 24 en 25.

Downslag. Elke slag, die de leader minder maakt, dan hij volgens het contract moet maken.

Gemiddelde score. De helft van het maximum aantal matchpunten, dat een deelnemer kan behalen.

Groep. Een aantal deelnemers, dat onafhankelijk van een ander aantal deelnemers speelt, voor wat betreft de wisseling van borden en spelers.

Hand. De aan een speler gegeven dertien kaarten of het nog niet gespeelde gedeelte er van.

Honneur. Een aas, heer, vrouw, boer of tien.

Kwetsbaar. In aanmerking komen voor hogere beloningen en zwaardere straffen volgens art. 94.

Leader. De speler, die voor zijn paar het eerst de in een contract genoemde speelsoort heeft geboden.

Maat. De speler met wie men als een paar tegen een ander paar speelt. De maats nemen tegenover elkaar aan de tafel plaats.

Manche. Honderd punten voor geboden en gewonnen trekken.

Matchpunten. Aan de deelnemers toe te kennen punten bij vergelijking van de resultaten op een spel.

Overslag. Elke slag, die de leider meer maakt, dan hij volgens het contract moet maken.

Paar. Twee personen, die gedurende een zitting samen spelen.

Pas. Een bieding, waarmee men te kennen geeft, op dat moment niet een bod te willen doen of niet te willen doubleren of redoubleren.

Redoublet, zie de artikelen 24 en 25.

Ronde. Elk deel van een zitting, waarin de spelers niet van plaats wisselen.

Slag. Zie artikel 47.

Slems. Groot slem, het winnen van dertien slagen; Klein slem, het winnen van twaalf slagen.

Speelsoort. De kleur (Schoppen, Harten, Ruiten of Klaveren) of Sans-Atout, genoemd in een bod.

Strafkaart. Zie de artikelen 67, 68 en 69.

Tegenspeler. Een speler, die tegen de leider speelt.

Tegenstander. Een speler van de tegenpartij.

Totaal-punten. Het totale aantal behaalde scorepunten, berekend volgens de puntentabel van artikel 94.

Trek. Elke slag, die de leider boven de zes maakt.

Troef. Elke kaart van de kleur, waarin het contract gespeeld wordt.

Verzaken. Niet bekennen, terwijl men dit wel kan.

Viertal. Twee paren, die als één geheel aan twee tafels in verschillende windrichtingen dezelfde spellen spelen. Met inachtneming van art. 138 mogen voor een viertal meer dan vier spelers worden ingeschreven.

Voldoend bod en onvoldoend bod. Zie artikel 23.

Volgorde. Het bieden en spelen door de ene speler na de andere volgens de loop van de zon.

Wedstrijd. Een ontmoeting in één of meer zittingen, totdat de winnaar is bepaald.

Zitting. De tijd, waarin een bepaald aantal spellen zonder onderbreking (behalve voor wisseling van borden en spelers), gespeeld wordt.

HOOFDSTUK II.

INLEIDENDE BEPALINGEN.

Het spel kaarten, de volgorde der kaarten en kleuren.

Art. 1. Wedstrijdsbridge wordt gespeeld met spellen van 52 kaarten, elk spel bevattende 13 kaarten van elk der vier kleuren. De kleuren zijn in afdalende volgorde: Schoppen, Harten, Ruiten en Klaveren. De kaarten van elke kleur zijn in afdalende volgorde: aas, heer, vrouw, boer, 10, 9, 8, 7, 6, 5, 4, 3, 2.

De wedstrijdboarden.

Art. 2. Een wedstrijdboard bevat een spel, dat bestemd is om door verschillende spelers tijdens een zitting te worden gespeeld. Elk bord is genummerd en heeft vier vakken voor het opbergen der vier handen, respectievelijk aangeduid met: Noord, Oost, Zuid en West.

Gever en kwetsbaarheid moeten als volgt zijn aangegeven: (*)

Noord gever	Borden	1	5	9	13
Oost gever	Borden	2	6	10	14
Zuid gever	Borden	3	7	11	15
West gever	Borden	4	8	12	16

Niemand kwetsbaar	borden	1	8	11	14
Noord-Zuid kwetsbaar	borden	2	5	12	15
Oost-West kwetsbaar	borden	3	6	9	16
Allen kwetsbaar	borden	4	7	10	13

Dezelfde volgorde geldt voor de borden 17-32 en voor elke volgende groep van 16 borden.

Aanduiding der tafels en toewijzing der plaatsen.

Art. 3. Aan elke tafel spelen vier spelers. Elke tafel moet genummerd zijn. Voordat een zitting begint, duidt de wedstrijdleider de Noordzijde voor alle tafels aan, wijst elke

*) Dit geldt in Nederland en ook in Amerika, doch het is toegestaan dat andere landen op dit punt afwijkende regels volgen.

speler zijn plaats en geeft instructies omtrent de wisseling voor de volgende ronden. Bij elke zitting begint het spelen op een sein van de wedstrijdleider.

Het schudden en het geven.

Art. 4. Voordat het spelen begint, moet aan elke tafel elk spel kaarten, met de beeldzijde naar beneden, door de spelers worden geschud en gegeven. Het geven geschiedt kaart voor kaart in volgorde, zodat elk der vier spelers dertien kaarten krijgt. Elke hand wordt vervolgens met de beeldzijde naar beneden in één der vier vakken van het bord gedaan. Bij het schudden en het geven moet een speler van elke partij aanwezig zijn, tenzij de wedstrijdleider een andere regeling treft.

Art. 5. Er moet opnieuw worden geschud en gegeven, als tijdens het geven blijkt, dat de kaarten op onjuiste wijze zijn gegeven of dat een speler de beeldzijde van een kaart heeft gezien. De wedstrijdleider mag eveneens een nieuwe gift voorschrijven, als hij zulks om een of andere reden wenselijk acht.

Art. 6. Het vooraf gereedmaken van de spellen mag slechts geschieden onder leiding van het wedstrijdcomité of van een commissie, die door de wedstrijdleider is aangewezen.

Het neerleggen van de borden. Het uitnemen van de kaarten. Het tonen van een kaart, voordat het bieden begint.

Art. 7. Wanneer een spel gespeeld moet worden, wordt het bord midden op de tafel gelegd met de Noordzijde in de als Noord aangeduide richting. Nadat alle vier spelers hebben plaats genomen, neemt elke speler de kaarten uit het vak, dat overeenstemt met zijn windrichting. Indien een speler daarbij en voordat hij zijn kaarten inziet, een kaart toont, wordt dit behandeld als een ongeoorloofde inlichting volgens art. 20.

Art. 8. Het bord moet midden op tafel blijven liggen, totdat de kaarten na het spelen weer zijn opgeborgen in de daarvoor bestemde vakken. Daarna mag geen enkele

kaart meer uit het bord worden genomen, tenzij een speler van elk paar of de wedstrijdleader daarbij tegenwoordig is *).

Verplichting de kaarten te tellen.

Art. 9. Elke speler is verplicht, nadat hij zijn kaarten uit het bord heeft genomen en voordat hij ze inziet, de kaarten te tellen, om er zich van te vergewissen dat hij er dertien heeft. Elke speler is eveneens verplicht zijn kaarten opnieuw te tellen na het spelen, onmiddellijk voordat hij ze weer in het bord opbergt.

*) Bij het spelen op kleine tafels mag het bord worden verwijderd nadat het bieden is gesloten, doch het moet na het spelen weer op tafel worden gelegd.

HOOFDSTUK III.

ALGEMENE BEPALINGEN BETREFFENDE ONREGELMATIGHEDEN.

De aandacht vestigen op een onregelmatigheid.

Art. 10. Zodra de aandacht op een onregelmatigheid is gevestigd, moet de wedstrijdleader worden ontboden. Elke speler (behalve de blinde, als die zijn rechten heeft verloren), mag er de aandacht op vestigen. Om herstel te verkrijgen van een door een tegenstander begane onregelmatigheid, moet men de wedstrijdleader ontbieden, zodra men de onregelmatigheid constateert. Het feit, dat de overtredende partij de aandacht vestigt op zijn eigen onregelmatigheid, beïnvloedt in geen enkel opzicht de rechten van de tegenstanders.

Het vorderen en bekrachtigen van een straf.

Art. 11. De wedstrijdleader licht de spelers in omtrent alle straffen, onder vermelding en toelichting van een eventuele keuze.

Art. 12. Indien er tussen verschillende straffen mag worden gekozen, mag elke tegenstander (behalve de blinde) de keuze verrichten. Indien de tegenstanders overleg plegen over de keuze of als één van hen te kennen geeft de straf te willen kwijtschelden, mag de wedstrijdleader het recht tot straffen vervallen verklaren.

Art. 13. De spelers hebben niet het recht op eigen initiatief een straf op te leggen of kwijt te schelden. Het door een speler eisen, ondergaan of kwijtschelden van straf is slechts geldig na bekrachtiging door de wedstrijdleader.

Het toekennen van een arbitrale score.

Art. 14. De wedstrijdleader mag een arbitrale score toekennen, zowel op eigen initiatief als op verzoek van een speler, doch slechts in de gevallen dat deze spelregels hem daartoe machtigen of als volgens de mening van de wedstrijdleader:

- a. deze spelregels geen strafbepaling bevatten, die een niet-overtredende deelnemer volledig schadeloos stelt voor een overtreding van de spelregels of de bied- en speelmannieren door een tegenstander;
- b. er geen herstel kan plaats vinden, waardoor het spel op normale wijze kan worden gespeeld;
- c. er een onjuiste straf ondergaan is.

Art. 15. De wedstrijdleider mag niet een arbitrale score toekennen, omdat hij de straf die in deze spelregels is bepaald, te zwaar acht voor de overtreder of te voordelig voor de niet-overtredende partij.

Art. 16. Een arbitrale score kan worden toegekend door wijziging van de scorepunten op het spel, of door bepaling van het aantal matchpunten. Het aantal punten, dat aan de niet-overtredende partij wordt toegekend, mag niet hoger zijn dan nodig is als compensatie voor de onregelmatigheid. Het aantal punten toegekend aan de overtrederende partij mag worden verminderd met strafpunten. De aan een der partijen ter compensatie toegekende punten behoeven niet gelijk te zijn aan de strafpunten, die aan de andere partij worden opgelegd.

Onjuist aantal kaarten.

Art. 17. Indien de wedstrijdleider constateert, dat één of meer vakken van een bord een onjuist aantal kaarten bevat, herstelt hij dit aan de hand van de genoteerde kaartverdeling (als deze bestaat), of door de spelers, die het spel te voren hebben gespeeld te raadplegen, of als het spel onjuist was gegeven, door een nieuwe gift voor te schrijven. Hij behoort dan voor te schrijven, dat het spel normaal wordt gespeeld en gewaardeerd, tenzij een speler een kaart van een andere speler heeft gezien en de wedstrijdleider de daardoor verkregen inlichting van zodanige betekenis acht, dat deze storend werkt op de normale gang van zaken, in welk geval hij een arbitrale score behoort toe te kennen en een overtreder mag straffen.

Art. 18. Een ontbrekende kaart die gevonden wordt, wordt

geacht tot de onvolledige hand te behoren. Deze kaart kan een strafkaart worden en de speler met de onvolledige hand is verantwoordelijk voor een verzaking, die is begaan door die kaart niet te spelen. Indien de wedstrijd-leider vaststelt, dat elk vak van het bord het juiste aantal kaarten bevatte, mag de spelregel betreffende een slag met een onjuist aantal kaarten worden toegepast.

Het spelen van een verkeerd spel.

Art. 19. Indien spelers een spel spelen, dat in die ronde niet voor hen bestemd is, mag de wedstrijd-leider van hen eisen, dat zij het juiste spel later tegen elkaar spelen, doch:

(a) indien niemand van hen het spel reeds heeft gespeeld, behoort hij de score te handhaven.

(b) indien wel iemand van hen het spel reeds heeft gespeeld, behoort hij een arbitrale score toe te kennen, doch als het spelen van het spel is beëindigd, voordat het geval te zijner kennis is gebracht, mag hij de score van de niet-overtredende partij niet verlagen.

Ongeoorloofde inlichtingen.

Art. 20. Indien een speler een ongeoorloofde inlichting *) ontvangt betreffende een spel, dat hij speelt of nog moet spelen, moet de wedstrijd-leider dadelijk hiervan in kennis worden gesteld, bij voorkeur door degene, die de inlichting verkreeg. De wedstrijd-leider behoort te bepalen, dat het spel op normale wijze wordt gespeeld en ge-waardeerd, tenzij hij de verkregen inlichting van zodanige betekenis acht, dat deze storend werkt op de normale gang van zaken, in welk geval hij een arbitrale score behoort toe te kennen.

*) Voorbeelden van ongeoorloofde inlichtingen: Het inzien van een verkeerde hand. Het ten onrechte horen van biedingen of opmerkingen aan een andere tafel. Het kennismaken van een ongeoorloofde opmerking of gebaar van de maat. Het aan zijn eigen tafel zien van een kaart, toebehorende aan een andere speler, voordat het bieden is begonnen.

HOOFDSTUK IV.

HET BIEDEN.

De duur van het bieden.

Art. 21. Het bieden begint voor elke speler, zodra hij zijn kaarten inziet, nadat hij ze uit het bord heeft genomen. De speler die door het bord als gever is aange-
wezen, doet de eerste bieding en daarna wordt in volgorde door elke speler geboden. Nadat de eerste bieding is geschied, gaat het bieden door, totdat drie spelers in volgorde hebben gepast. Hiermee is het bieden gesloten.

Gang van zaken, nadat het bieden is gesloten.

Art. 22. Nadat het bieden is gesloten en er enig bod is gedaan, wordt het laatste bod het contract en begint het spelen. Indien geen enkele speler een bod heeft gedaan, worden de kaarten zonder te spelen weer in het bord geborgen. Het feit, dat geen enkele speler een bod heeft gedaan is geen reden voor een nieuwe gift.

Het bod.

Art. 23. Elk bod moet een aantal trekken (van één tot en met zeven) en een speelsoort noemen, en hoger zijn dan het voorafgegane bod, door het noemen van een groter aantal trekken, of van hetzelfde aantal trekken in een hogere speelsoort. Een bod dat hoger is dan het voorafgegane bod is voldoende; een bod dat niet hoger is, is onvoldoende. De speelsoorten zijn in afdalende volgorde: Sans-Atout, Schoppen, Harten, Ruiten, Klaveren.

Doublet en redoublet.

Art. 24. Een speler mag alleen dan doubleren, als het laatst voorafgegane bod door een tegenstander is gedaan en daarna niet een andere bieding volgde, passen uitgezonderd. Een speler mag alleen dan redoubleren als de laatst voorafgegane andere bieding, hierbij passen niet

meegerekend, bestond in een doublet door een tegenstander.

Art. 25. Elk doublet en redoublet vervalt door een daarna gedaan juist bod. Volgt een dergelijk bod niet, dan wordt het aantal scorepunten verhoogd volgens de puntentabel van art. 94.

Een getoonde kaart tijdens het bieden.

Art. 26. Indien tijdens het bieden een speler een kaart open op tafel legt of de beeldzijde van een kaart van zijn maat ziet, en dit is:

a. een aas, heer, vrouw of boer, of een lagere kaart die te vroeg werd gespeeld, of meer dan één kaart *), geldt als straf, dat de maat van de bezitter de eerste maal dat het zijn beurt is om te bieden, moet passen. Elke dergelijke kaart moet open op tafel blijven liggen totdat het bieden is gesloten; en als de bezitter tegenspeler wordt, wordt het een strafkaart;

b. een enkele kaart, lager dan de boer en niet te vroeg gespeeld, dan bestaat er geen straf.

ONJUISTE BIEDINGEN **).

Onjuiste bieding, ontijdig gevolgd door een in goede volgorde gedane bieding.

Art. 27. Indien een speler biedt, voordat er straf is gevorderd wegens een onjuiste bieding van zijn rechter tegenstander, gaat het bieden verder alsof het een juiste

*) Indien twee of meer kaarten op verschillende ogenblikken worden getoond, geldt lid a voor alle kaarten, zelfs indien reeds een kaart was opgenomen volgens lid b.

**) Alle mogelijke onjuiste biedingen zijn onder dit hoofd vermeld. Biedingen, die niet zijn erkend noch behandeld in deze spelregels worden slechts als onjuiste opmerkingen beschouwd. Het bieden gaat verder alsof deze niet waren gemaakt, tenzij de opmerking zodanige inlichting geeft, dat toepassing van artikel 20 gerechtvaardigd is.

bieding was geweest, behalve dat, indien de onjuiste bieding een bod van meer dan zeven trekken was, of een doublet of redoublet, terwijl slechts passen of een bod een juiste bieding kon zijn, het bieden verder gaat, alsof de onjuiste bieding bestond uit passen.

Wijziging van een bieding.

Art. 28. Indien een speler zijn bieding in één adem wijzigt, is zijn laatste bieding geldig. Hiervoor bestaat geen straf, tenzij de laatste bieding een onjuiste bieding was, in welk geval de bepalingen betreffende onjuiste biedingen van toepassing zijn.

Art. 29. Indien een speler zijn bieding wijzigt, doch niet in één adem, is de wijziging ongeldig en:

a. indien de eerste bieding onjuist was, is de bepaling betreffende onjuiste bieding van toepassing;

b. indien de eerste bieding juist was, heeft de overtreder de keus:

1. zijn eerste bieding te handhaven in welk geval als straf geldt, dat zijn maat de eerste maal, dat het zijn beurt is om te bieden moet passen.

2. een andere juiste bieding te doen, in welk geval als straf geldt, dat zijn maat verder moet passen.

Onvoldoend bod.

Art. 30. Indien een speler een onvoldoend bod doet, moet hij dat vervangen door een voldoende bod, of passen *). Indien hij:

a. het laagste voldoende bod in dezelfde speelsoort doet, bestaat er geen straf;

*) Een speler is niet eerder verplicht zijn onvoldoend bod te vervangen, dan nadat de toepasselijke straffen zijn vermeld. Een bieding die hij vóór die tijd in de plaats mocht hebben gesteld, is ongeldig, tenzij zijn linker tegenstander een volgende bieding heeft gedaan, in welk geval art. 27 van toepassing is.

b. een ander bod doet, geldt als straf, dat de maat van de overtreder verder moet passen;

c. past, geldt als straf, dat de maat van de overtreder verder moet passen, en indien de overtreder tegenspeler wordt, mag de leider het uitkomen in een bepaalde kleur vorderen of verbieden.

Voor de beurt bieden.

Art. 31. Een voor de beurt gedane bieding is ongeldig. Het bieden gaat terug op de speler wiens beurt het is om te bieden, en:

a. indien de overtreder heeft gepast voordat een andere speler een bod heeft gedaan, of heeft gepast terwijl het de beurt was van zijn rechter tegenstander, geldt als straf, dat de overtreder de eerste maal, dat het zijn beurt is om te bieden moet passen *);

b. indien een speler een andere bieding voor zijn beurt doet dan passen volgens lid a, geldt als straf, dat de maat van de overtreder verder moet passen**).

Art. 32. Een bieding wordt niet beschouwd als niet in goede volgorde gedaan, als er niet is gewacht op het passen van de rechter tegenstander, indien deze verplicht is te passen wegens overtreding van een spelregel.

Art. 33. Indien een speler, wiens beurt het is om te bieden, biedt voordat de aandacht is gevestigd op het voor de beurt bieden door zijn linker tegenstander, gaat het bieden verder, alsof die tegenstander niet had geboden.

*) Voorbeeld: Noord (gever) 1 Harten, Zuid pas. Dit passen is ongeldig en Oost moet bieden. Nadat Oost geboden heeft, moet Zuid passen. Daarna mogen Noord en Zuid weer normaal bieden.

**) Voorbeeld: Noord (gever) 1 Harten, Zuid 1 Schoppen. Het Schoppenbod is ongeldig en Oost moet bieden. Nadat Oost heeft geboden, mag Zuid elke juiste bieding doen. Daarna moet Noord verder passen, maar Zuid mag verder elke juiste bieding doen.

Gelijktijdig bieden.

Art. 34. Een bieding, die tegelijkertijd met een juiste bieding van een andere speler wordt gedaan, wordt als een volgende bieding beschouwd.

Bij het doubleren een verkeerd bod noemen *).

Art. 35. Indien een speler bij het doubleren of redoubleren een onjuist aantal trekken of een verkeerde speelsoort noemt, wordt hij geacht het gedane bod te hebben gedoubleerd of geredoubleerd.

Doubleren, terwijl er slechts gepast of geboden mag worden.

Art. 36. Indien een speler een bod doubleert of redoubleert dat zijn partij reeds gedoubleerd of geredoubleerd heeft, geldt als straf, dat hij dit door een juiste bieding moet vervangen, en dat zijn maat verder moet passen. Bovendien mag, indien de overtreder past, elke tegenstander elk voorafgegaan doublet en redoublet nietig verklaren.

Art. 37. Indien een speler het bod van zijn maat doubleert, of een niet gedoubleerd bod redoubleert, dan wel doubleert of redoubleert, terwijl er nog geen bod gedaan is, geldt als straf, dat de overtreder dit door een juiste bieding moet vervangen en dat de maat van de overtreder verder moet passen.

Bieden, doubleren of redoubleren, terwijl men moet passen.

Een bod van meer dan zeven trekken.

Art. 38. Indien een speler meer dan zeven trekken biedt, of biedt, doubleert of redoubleert, terwijl hij volgens de spelregels verplicht is te passen, wordt de overtreder geacht te hebben gepast en geldt als straf, dat de overtredende partij verder moet passen, en indien de overtreder

*) Het is onjuist bij het doubleren het aantal trekken of de speelsoort te noemen.

tegenspeler wordt, dat de leider het uitkomen in een bepaalde kleur mag vorderen of verbieden.

Een bieding, die volgens meer dan één bepaling onjuist is.

Art. 39. Indien een speler een bieding doet, die onder meer dan één bepaling betreffende „onjuiste biedingen” valt, mag slechts één van die bepalingen worden toegepast.

Een bieding, nadat het bieden is gesloten.

Art. 40. Een bieding, die wordt gedaan nadat het bieden is gesloten, vervalt. Indien dit passen is van een tegenspeler of enig bod van een contractant, bestaat er geen straf. Indien het een bod, doublet of redoublet van een tegenspeler is, geldt als straf, dat de leider mag vorderen of verbieden, dat de andere tegenspeler de eerste maal dat hij daarna moet voorspelen, dit in een bepaalde kleur doet.

HERHALING VAN HET BIEDEN.

Art. 41. Een speler, die een bieding niet duidelijk verstaat, mag dadelijk verlangen, dat die wordt herhaald. Er is geen herstel mogelijk van een bieding, die is gebaseerd op misverstaan of een verkeerde inlichting.

Art. 42. Een speler heeft het recht herhaling van het biedverloop te vorderen, wanneer hij aan de beurt is om te bieden of nadat het bieden is gesloten, doch voordat op de juiste wijze is uitgekomen. Zijn vraag behoort slechts door een tegenstander te worden beantwoord. De blinde of een speler die volgens de spelregels verplicht is te passen, mag geen herhaling verlangen, maar hij mag het biedverloop wel herhalen op een vraag van een tegenstander en hij behoort bij een herhaling gemaakte fouten te verbeteren.

Na het uitkomen mag herhaling van het biedverloop niet meer plaats vinden, doch de leider en de tegenspelers hebben het recht te worden ingelicht wat het contract is en of het werd gedoubleerd of geredoubleerd, maar niet door wie.

AFSPRAKEN TUSSEN DE MAATS.

Art. 43. Een speler mag elke bied- en speelwijze toepassen (met inbegrip van een opzettelijk misleidende bieding, zoals bv. een „psychisch bod” of een bied- of speelwijze, die afwijkt van algemeen aanvaarde of vooraf meegedeelde conventies) zonder voorafgegane aankondiging, mits zulks niet is gebaseerd op onderlinge afspraak.

Doch:

a. Een speler mag niet een bied- of speelwijze toepassen, gebaseerd op een onderlinge afspraak, tenzij redelijkerwijs mag worden verwacht, dat het andere paar de betekenis begrijpt, of zijn partij het gebruik van zulk een bied- of speelwijze heeft aangekondigd, voordat één van beide spelers zijn kaarten heeft ingezien. Uitvoerige uiteenzettingen mogen worden uitgesteld totdat de aangekondigde bied- of speelwijze wordt toegepast.

b. Indien de wedstrijdleader van oordeel is, dat een partij is benadeeld door het verzuim van de tegenpartij, de betekenis van een bied- of speelwijze uit te leggen, vóór of op het moment dat deze wordt gebruikt, mag hij een arbitrale score toekennen.

c. Indien een speler in twijfel verkeert over de betekenis van een bieding van een tegenstander, of indien de leader in twijfel verkeert over de betekenis van een speelwijze van een tegenstander, behoort hij dadelijk de wedstrijdleader daarvan te verwittigen. Indien de wedstrijdleader, na de tegenstanders (zo nodig afzonderlijk) te hebben gehoord, beslist, dat de bied- of speelwijze een bijzondere of ongebruikelijke betekenis heeft, moet hij van de speler die de bied- of speelwijze toepaste, eisen de tafel te verlaten en van zijn maat vorderen de betekenis uit te leggen.

d. De wedstrijdleader, de organisatie die de wedstrijd uitschrijft of het Wedstrijdcomité mag het gebruik verbieden van conventies, die andere deelnemers nadeel zouden kunnen berokkenen of waarvan de uitlegging te grote vertraging zou kunnen veroorzaken.

HOOFDSTUK· V.

HET SPELEN.

Het begin van het spelen.

Art. 44. Nadat het bieden is gesloten, moet de tegen-speler links van de leider uitkomen. Na het uitkomen spreidt de blinde zijn kaarten vóór zich op tafel uit met de beeldzijde naar boven, gegroepeerd volgens de kleuren en met de troeven rechts. De leider speelt zowel zijn eigen hand als die van zijn maat.

DE RECHTEN VAN DE BLINDE.

Onjuiste handelingen van de blinde. Het ongeoorloofd bijspelen of aanwijzen van een kaart door de blinde.

Art. 45. De blinde moet er zich van onthouden ongevraagd commentaar te leveren of actief aan het spel deel te nemen, behalve dat hij:

a. de spelers mag ondervragen betreffende verzaking, zoals dit is bepaald in art. 71;

de aandacht mag vestigen op een onregelmatigheid of mag trachten deze te voorkomen, indien die kennelijk op het punt staat te worden begaan; *)

de wedstrijdleider in kennis mag stellen van enige aangelegenheid, die de wettige rechten van zijn paar zou kunnen aantasten;

mag bijhouden, welke slagen elk paar heeft gewonnen of verloren;

de aandacht mag vestigen op het feit, dat een andere speler zijn kaart, gespeeld in de vorige slag, in de verkeerde richting heeft gelegd.

b. de kaarten van zijn hand mag bijspelen als hulp van de leider volgens diens aanwijzingen. Indien de blinde een kaart omlegt, die niet door de leider is aangeduid, moet die kaart worden teruggelegd, als de aandacht er op wordt

*) Voorbeeld: Hij mag de leider waarschuwen tegen voorspelen uit de verkeerde hand, doch slechts wanneer het duidelijk is, dat de leider op het punt staat dat te doen.

gevestigd voordat een kaart in de volgende slag is voorgespeeld en een tegenspeler mag een kaart, die na de vergissing is gespeeld, doch voordat de aandacht er op werd gevestigd, terugnemen. Indien de blinde voorbarig een kaart aanraakt of aanwijst en de wedstrijdleader beslist, dat dit een aanwijzing voor de leader inhield, geldt als straf, dat de wedstrijdleader kan vorderen of verbieden, dat de leader die kaart of een gelijkwaardige speelt.

Handelingen waardoor de blinde zijn rechten verbeurt.

Art. 46. De blinde mag de kaarten van de leader niet inzien, zich niet overbuigen om een kaart van een tegenspeler te zien en zijn plaats niet verlaten om het spelen van de leader gade te slaan of in de kaarten van een andere speler te zien. Indien als gevolg van zulk een handeling de blinde de beeldzijde van een kaart in de hand van een andere speler ziet, of indien de blinde de scorekaart inziet, behorende bij het spel dat gespeeld wordt, geldt als straf, dat hij de rechten verbeurt, die hem bij art. 45 (a) zijn verleend, en dat de wedstrijdleader van hem mag vorderen de tafel te verlaten, totdat dat spel is uitgespeeld. Indien de blinde zijn rechten heeft verbeurd, en:

- a. de eerste is, die de aandacht vestigt op een onregelmatigheid van een tegenspeler, mag de leader voor die overtreding geen straf vorderen;
- b. de leader waarschuwt, niet uit de verkeerde hand voor te spelen, geldt als straf, dat elk der tegenspelers mag kiezen uit welke hand de leader moet voorspelen;
- c. de eerste is, die de leader vraagt of hij verzaakt, en de kaart waarmee is verzaakt dientengevolge is teruggenomen, geldt als straf, dat elk der tegenspelers mag vorderen, dat de leader zijn hoogste of zijn laagste kaart van de juiste kleur bijspeelt.

HET VOORSPELEN EN HET BIJSPELEN.

Volgorde en verloop van het spelen.

Art. 47. De speler, die in een slag moet voorspelen, mag elke kaart uit zijn hand spelen. Na het voorspelen speelt

elke speler in volgorde een kaart bij en de vier aldus gespeelde kaarten vormen een slag.

Art. 48. Elke speler moet zo mogelijk bekennen. Deze verplichting gaat boven alle andere van de spelregels. Indien een speler niet kan bekennen, mag hij elke andere kaart spelen, tenzij hij op grond van een opgelegde straf verplicht is een bepaalde kaart te spelen.

Art. 49. Een slag, die één of meer troeven bevat, is gewonnen door de speler van de hoogste troef. Een slag, die geen troef bevat, is gewonnen door de speler van de hoogste kaart van de voorgespeelde kleur. De winnaar van een slag moet in de volgende slag voorspelen.

Gespeelde kaart.

Art. 50. Een kaart van welke hand dan ook, geldt als gespeeld, wanneer deze is genoemd als de kaart, die een speler van plan is te spelen; een speler mag echter zijn aanduiding wijzigen, mits hij dit in één adem doet, of indien hij een kaart noemt, die niet in die hand aanwezig is.

Art. 51. Een kaart van een niet geopende hand geldt als gespeeld, wanneer die kaart met de beeldzijde naar boven de tafel raakt, nadat de speler die uit zijn overblijvende kaarten heeft genomen, met de kennelijke bedoeling deze te spelen; een aldus door een tegenspeler uit zijn hand genomen kaart geldt ook als gespeeld, zodra zijn maat de beeldzijde er van ziet.

Art. 52. Tenzij door woord of gebaar duidelijk is, dat een kaart wordt aangeraakt met een andere bedoeling dan om die kaart te spelen, geldt een kaart van de blinde als gespeeld, als de leider, en een kaart van een andere geopende hand als de bezitter deze aanraakt.

Terugnemen van een gespeelde kaart.

Art. 53. Een gespeelde kaart mag niet worden teruggenomen, behalve om:

a. te voldoen aan een straf;

- b. een verzaking te herstellen;
- c. de fout, bestaande in het spelen van meer dan één kaart in een slag, te herstellen;
- d. een andere kaart te spelen, nadat:
 1. een tegenstander zijn verzaking heeft hersteld; 2. een tegenstander zijn verzuim te voldoen aan een opgelegde straf heeft hersteld; 3. de blinde het omleggen van een verkeerde kaart heeft hersteld.

Voor de beurt spelen door een tegenspeler.

Art. 54. Indien een tegenspeler voorspeelt voor de volgende slag, voordat zijn maat in de lopende slag heeft bijgespeeld, of voor zijn beurt speelt voordat zijn maat heeft gespeeld, geldt als straf, dat de leider van de maat van de overtreder mag vorderen, dat deze speelt:

- a. zijn hoogste kaart van de voorgespeelde kleur, of
- b. zijn laagste kaart van de voorgespeelde kleur, of
- c. als niet kan worden bekend een kaart van een andere te noemen kleur.

Indien de leider uit beide handen heeft gespeeld, is een tegenspeler niet aan straf onderworpen wegens het spelen voordat zijn maat heeft gespeeld.

Ten onrechte voorspelen.

Art. 55. Ten onrechte voorspelen mag worden behandeld als een juist voorspelen. Het moet als zodanig worden behandeld, als een speler van het andere paar een kaart bijspeelt, voordat de aandacht op de onregelmatigheid is gevestigd. *)

*) Na het uitkomen door de verkeerde tegenspeler:

- a. behoort de leider zijn kaarten niet open te leggen; indien hij zulks toch onopzettelijk doet, is art. 65 toepasselijk;
- b. behoort de blinde zijn kaarten niet open te leggen, voordat de andere tegenspeler is uitgekomen, maar indien de leider het verkeerde uitkomen als juist wil behandelen, behoort de blinde ze wel open te leggen voordat de leider uit eigen hand speelt.

Art. 56. Indien een der tegenspelers van de leider vordert, dat deze zijn ten onrechte voorgespeelde kaart terugneemt, wordt deze zonder straf teruggenomen en indien de leider heeft voorgespeeld uit de verkeerde hand, moet hij uit de juiste hand voorspelen, en voor straf, zo mogelijk met een kaart van dezelfde kleur. Indien een tegenspeler de aandacht vestigt op het ten onrechte voorspelen door de leider, staat dit gelijk met de eis, de gespeelde kaart terug te nemen.

Art. 57. Indien de leider vordert, dat een tegenspeler zijn ten onrechte voorgespeelde kaart terugneemt:

a. en het de beurt van de leider was, uit eigen hand of uit de blinde voor te spelen, moet de leider uit de juiste hand voorspelen en wordt de ten onrechte voorgespeelde kaart een strafkaart;

b. en het de beurt van de andere tegenspeler was, voor te spelen, geldt als straf, dat de leider het voorspelen in die kleur mag verbieden, in welk geval de ten onrechte gespeelde kaart wordt teruggenomen; of dat hij de ten onrechte gespeelde kaart als een strafkaart mag behandelen, in welk geval elke kaart mag worden voorgespeeld.

Gelijktijdig voor- of bijspelen.

Art. 58. Indien een speler gelijktijdig voor- of bijspelt met de speler wiens beurt het is, geldt de ten onrechte gespeelde kaart als daarna bijgespeeld.

Indien een tegenspeler gelijktijdig twee of meer kaarten voor- of bijspelt moet hij bepalen, welke kaart hij als gespeeld wenst te beschouwen en wordt (worden) de overige als strafkaart behandeld.

Niet kunnen voor- of bijspelen zoals vereist is.

Art. 59. Indien een speler niet kan spelen zoals vereist is om aan een straf te voldoen, omdat hij geen kaart van de verlangde kleur heeft of omdat hij moet bekennen, mag hij elke juiste kaart spelen. Daarmee is aan de straf voldaan, behalve in het geval van een strafkaart; deze moet dan bij de eerstvolgende reglementaire gelegenheid worden gespeeld.

Spelen, voordat een straf is bekrachtigd.

Art. 60. Indien de leider uit eigen hand of uit de blinde speelt, voordat een straf wegens onjuist spelen is bekrachtigd, wordt hij geacht van straf af te zien.

Art. 61. Indien een tegenspeler bijspeelt, nadat van de leider is gevorderd een door hem voor de beurt voorgespeelde kaart terug te nemen, wordt de kaart van de tegenspeler een strafkaart.

Art. 62. Het spelen door een speler van het overtredende paar voordat een straf is bekrachtigd, ontnemt het niet-overtredende paar niet het recht tot het vorderen van een straf.

GETOONDE KAARTEN.

De leider toont één of meer kaarten.

Art. 63. De leider is wegens het tonen van een kaart nimmer aan straf onderworpen en een kaart van de leider kan nooit een strafkaart worden.

Art. 64. Indien de leider twee of meer kaarten tegelijk speelt, moet hij bepalen, welke kaart hij als gespeeld wenst te beschouwen en moet hij de andere terugnemen.

Art. 65. Indien de leider na het uitkomen door de verkeerde tegenspeler en voordat de blinde één of meer van zijn kaarten heeft getoond, zijn kaarten openlegt, wordt de blinde de leider.

Art. 66. Indien de leider in een ander geval dan in art. 65 is behandeld, zijn kaarten opzettelijk openlegt, wordt dit als opeisen of afstaan van slagen beschouwd en is art. 88 van toepassing.

Een tegenspeler toont één of meer kaarten.

Art. 67. Indien een tegenspeler een kaart open op tafel legt, of de beeldzijde van een kaart van zijn maat ziet, voordat hij hiertoe volgens de normale loop van het spel of volgens een opgelegde straf gerechtigd is, wordt die

kaart een strafkaart, tenzij in deze spelregels anders is bepaald. *)

Behandeling van een strafkaart.

Art. 68. Een strafkaart moet open op tafel blijven liggen totdat deze wordt gespeeld. Een tegenspeler mag een strafkaart niet opnemen en bij zijn hand voegen, maar doet hij dat toch en speelt de leider daarna uit zijn hand of uit de blinde, voordat hij vordert dat die kaart weer op tafel wordt gelegd, dan houdt die kaart op een strafkaart te zijn.

Art. 69. Een strafkaart moet worden gespeeld, zodra hiervoor de gelegenheid is, hetzij door voorspelen, bekennen, bijspelen, of als men niet kan bekennen, introeven. Het spelen van een strafkaart is altijd ondergeschikt aan de verplichting tot bekennen of tot het uit hoofde van een opgelegde straf, spelen van een bepaalde kaart. Indien een tegenspeler meer dan één strafkaart heeft, mag de leider bepalen welke gespeeld moet worden.

Een tegenspeler toont ten onrechte al zijn kaarten.

Art. 70. Indien een tegenspeler ten onrechte zijn overgebleven kaart of kaarten toont, mag de leider de overgebleven kaarten van één der tegenspelers behandelen als strafkaarten.

Indien de hand van de andere tegenspeler was getoond, mag deze worden opgenomen.

*) Uitzonderingen op art. 67: Een voor de beurt voorspelen mag als juist worden behandeld (art. 55) of de kaart mag worden teruggenomen (art. 57b). Een getoonde kaart wordt geen strafkaart, als de blinde onrechtmatig (art. 46a) de aandacht vestigt op het tonen of op de onregelmatigheid, die het tonen veroorzaakte.

HET VERZAKEN *)

Informereren naar een verzaking.

Art. 71. Elke speler, ook de blinde, mag een speler die niet bekent, vragen, of hij een kaart van de voorgespeelde kleur heeft, en mag verlangen, dat een tegenstander zijn verzaking herstelt.

Herstel van een verzaking.

Art. 72. Een speler moet zijn verzaking herstellen:

- a. gepleegd in één van de eerste elf slagen, indien deze hem bekend werd, voordat de verzaking voldongen werd;
- b. gepleegd in de twaalfde slag, indien deze hem bekend werd, voordat alle vier handen weer in het bord zijn opgeborgen.

Voor een verzaking in de twaalfde slag bestaat geen straf en deze wordt nooit voldongen.

Art. 73. Ten einde een verzaking te herstellen, moet de overtreder de gespeelde kaart terugnemen en bekennen. De ten onrechte gespeelde kaart wordt een strafkaart als deze gespeeld werd uit een niet-openliggende hand van een tegenspeler; in elk ander geval mag die kaart zonder straf worden teruggenomen. De niet-overtredende partij mag elke kaart terugnemen, die is gespeeld na de verzaking, doch voordat de aandacht er op gevestigd wordt.

Handelingen, die een verzaking voldongen maken.

Art. 74. Een verzaking in één van de eerste elf slagen wordt voldongen, zodra de overtreder of zijn maat voor- of bijspeelt in de volgende slag, of zijn voornemen daartoe te kennen geeft door het noemen van een kaart, door het opeisen of afstaan van een slag of door zijn kaarten open te leggen.

*) Indien de blinde zijn rechten heeft verbeurd, hebben de bepalingen van art. 46 a. b. en c. voorrang boven de strafbepaling betreffende het verzaken. De bewering, dat er verzaakt is, geeft niet het recht omgelegde slagen in te zien, behalve wanneer dit is toegestaan volgens de artt. 78 en 79.

Gang van zaken na een voldongen verzaking.

Art. 75. Wanneer een verzaking voldongen is geworden, wordt de slag waarin is verzaakt, niet meer gewijzigd. Bij het overdragen van slagen telt deze slag als na de verzaking te zijn gewonnen.

Art. 76. Voor een voldongen verzaking geldt als straf, dat na afloop van het spel twee slagen aan de niet-overtredende partij worden overgedragen, indien de verzakende partij twee of meer slagen na de verzaking heeft gewonnen. Indien de overtredende partij slechts één slag na de verzaking heeft gewonnen, wordt maar één slag overgedragen.

Er bestaat geen straf voor een voldongen verzaking:

- a. indien de overtredende partij na de verzaking geen enkele slag wint;
- b. indien het een volgende verzaking door dezelfde speler in dezelfde kleur is;
- c. indien de aandacht pas op de verzaking wordt gevestigd, nadat de ronde is beëindigd en het bord is verwijderd;
- d. indien de verzaking is begaan door het niet spelen van een kaart, die gespeeld moest worden en open op tafel ligt, hierbij inbegrepen een kaart van de blinde en een strafkaart.

SLAGEN

Rangschikken van de slagen.

Art. 77. Nadat een slag volledig is, neemt iedere speler zijn kaart op en legt deze met de beeldzijde naar beneden voor zich op tafel. Elke speler — ook de blinde — moet zijn kaart omleggen met de smalle kant naar het paar, dat de slag heeft gewonnen. De kaart van de volgende slag moet steeds ten dele op de vorige worden gelegd, zodat de dertien kaarten van elke speler aan het einde van het spel in een rij liggen in de volgorde, waarin ze zijn gespeeld, en waarbij de richting van elke kaart aanwijst, welk paar de desbetreffende slag won.

Inzien van slagen.

Art. 78. De leider en elke tegenspeler mag de kaarten van de laatste slag inzien, totdat een speler van zijn paar in de volgende slag heeft voor- of bijgespeeld. Behalve in dit geval of indien er in een hand een kaart te veel of te weinig is, mogen omgelegde kaarten vóór het einde van het spel niet worden ingezien dan met toestemming van het andere paar of van de wedstrijdleider.

Art. 79. De slagen en de niet gespeelde kaarten mogen, om over een eis te beslissen, eerst na afloop van het spel worden ingezien.

Een slag met een onjuist aantal kaarten.

Art. 80. Indien een speler in een slag meer dan één kaart heeft gespeeld of verzuimd heeft bij te spelen, en de aandacht op deze onregelmatigheid is gevestigd, voordat een speler van elk paar in de volgende slag heeft gespeeld, moet de fout worden hersteld. Een kaart, die te veel is gespeeld uit een dichte hand van een tegenspeler, wordt een strafkaart.

Art. 81. Indien de aandacht op een onjuist aantal kaarten in een slag wordt gevestigd, nadat een speler van elk paar in de volgende slag heeft gespeeld, wordt die slag niet meer gewijzigd, en:

a. een speler die te weinig kaarten heeft, speelt het spel met minder kaarten en speelt niet bij in de laatste slag of slagen, en als hij met zijn laatste kaart de slag wint, moet de volgende speler voorspelen in de volgende slag;

b. een speler, die te veel kaarten heeft, toont dadelijk de kaart, die hij normaal in de onvolledige slag zou hebben gespeeld, zonder dat hierdoor de slag door de overtreder kan worden gewonnen.

Bij vergissing toegeëigende slag.

Art. 82. Elke speler (volgens art. 45a ook de blinde) mag verlangen, dat een kaart die in de verkeerde richting ligt, in de juiste richting wordt gelegd. Ongeacht in welke richting de kaarten zijn gelegd, moet elke slag worden toe-

gekend aan het paar, dat deze heeft gewonnen. Bij verschil van mening moet het spel worden gestaakt totdat het recht op de slagen waarover twijfel bestaat, is vastgesteld. Zo nodig behoort de wedstrijdleider te worden ontboden.

NIET VOLDOEN AAN EEN STRAF.

Art. 83. Indien een speler in staat is een strafkaart te spelen, of een kaart of kleur te spelen, die door een tegenstander op grond van een opgelegde straf is aangewezen, doch niettemin een onjuiste kaart speelt:

a. moet hij zijn fout herstellen, als die bekend wordt, voordat hij of zijn maat een andere kaart speelt. Indien de onjuiste kaart uit een niet geopende hand van een tegenspeler werd gespeeld, wordt deze kaart een strafkaart. Een door de linkerbuurman van de overtreder gespeelde kaart mag worden teruggenomen, als die kaart werd gespeeld na de fout en voordat de aandacht er op werd gevestigd;

b. mag de onjuiste kaart niet worden teruggenomen, als de overtreder of zijn maat daarna een andere kaart heeft gespeeld, tenzij de wedstrijdleider bepaalt, dat de kaart moet worden teruggenomen. Ook mag de wedstrijdleider een arbitrale score toekennen.

OPEISEN EN AFSTAAN VAN SLAGEN.

Afstaan van een slag, die niet kan worden verloren.

Art. 84. Het afstaan van een slag, die bij geen enkele speelwijze kan worden verloren, is ongeldig, mits de fout ter kennis van een tegenstander wordt gebracht, voordat de ronde is beëindigd en het bord is verwijderd.

Afstaan van een gewonnen slag.

Art. 85. Indien een speler een slag afstaat, die hij in feite heeft gewonnen (bijv. hij vordert 9 slagen, terwijl er 10 zijn gewonnen; hij meent down te zijn, terwijl het contract is vervuld) is het afstaan ongeldig, mits de fout binnen

30 minuten na afloop van de zitting ter kennis van de wedstrijdleader wordt gebracht.

Opeisen of afstaan van slagen door een tegenspeler.

Art. 86. Een tegenspeler mag één of meer van zijn overgebleven kaarten aan de leader tonen, met de bedoeling een aantal slagen op te eisen of af te staan. Indien hij op een andere wijze slagen opeist of afstaat, is eventueel art. 20 van toepassing.

Art. 87. Het afstaan van slagen door een tegenspeler is alleen dan geldig, als zijn maat er in toestemt. Deze bepaling sluit niet het opleggen van een straf voor een onregelmatigheid van een tegenspeler uit.

Opeisen of afstaan van slagen door de leader.

Art. 88. Indien de leader opzettelijk zijn kaarten toont, één of meer van de overgebleven slagen opeist of afstaat, of voorstelt het spel te bekorten, wordt dit beschouwd als een eis van de leader, en:

a. wordt het spelen gestaakt en moet de leader zijn kaarten open op tafel leggen en dadelijk verklaren hoe hij van plan is verder te spelen;

b. mag een tegenspeler op elk ogenblik na het opeisen door de leader zijn kaarten laten zien en zijn maat een bepaalde speelwijze voorstellen.

De leader mag geen straf vorderen voor een onregelmatigheid van een tegenspeler, die aldus zijn kaarten heeft laten zien.

Beslissing over een betwiste eis.

Art. 89. Indien één der tegenstanders het opeisen of afstaan van een slag betwist, moet de wedstrijdleader onmiddellijk worden ontboden en mag er vóór zijn komst geen enkele handeling worden verricht. De wedstrijdleader bepaalt het resultaat van het spel en kent elke slag, waarover twijfel bestaat, aan de tegenstanders van de eiser toe. Voordat hij genoemd resultaat bepaalt, mag hij:

- a. van de eiser vorderen, dat hij opgeeft in welke volgorde hij de overgebleven kaarten wil spelen en elke afwijking daarvan verbieden;
- b. vorderen of verbieden, dat het spelen wordt voortgezet.

BIED- EN SPEELMANIEREN.

1. Het is afkeurenswaardig, profijt te trekken van een inlichting, die men heeft verkregen als gevolg van een onregelmatigheid, die de eigen partij beging en hiervoor geen straf of een straf, onevenredig aan de verkregen inlichting, is voorgeschreven.
2. Het is onbehoorlijk, opzettelijk een spelregel te overtreden, (bv. een onvoldoende bod doen) onafhankelijk of er al dan niet een straf is voorgeschreven.
3. Een speler behoort zich te onthouden van:
 - a. afwisseling in de biedtermen; *)
 - b. met bijzondere nadruk, stembuiging of klemtoon bieden;
 - c. met uitzonderlijke haast of aarzeling passen of doubleren;
 - d. onnodig talmen bij het bieden, hetgeen voor de maat een onbehoorlijke inlichting zou kunnen inhouden;
 - e. op enigerlei wijze goedkeuring of afkeuring te kennen geven betreffende het bieden of het spelen van de maat;
 - f. door woord, gedrag of gebaar een aanwijzing geven over de aard van eigen hand;
 - g. elke opmerking, vraag of gebaar, waaruit een gevolgtrekking gemaakt zou kunnen worden;
 - h. ongeoorloofde inlichtingen geven over enig voorval bij het bieden of spelen;
 - i. ongevraagd inlichtingen geven, die slechts mogen worden verstrekt als antwoord op een vraag;
 - j. anders dan ten eigen behoeve vragen om herhaling van het bieden of hoe de kaarten van een slag zijn gespeeld;

*) In Nederland moet het bieden geschieden door het aantal trekken en de speelsoort te noemen of door gebruik van één der woorden: pas, doublet of redoublet. Het kleinste aantal trekken moet worden aangegeven door „één”, en de speelsoort door: Klaveren, Ruiten, Harten, Schoppen, Sans-Atout. Al deze woorden moeten steeds zonder enige toevoeging of afkorting op normale toon worden uitgesproken.

- k. onnodige aarzeling, opmerking of gebaar, waardoor de tegenstanders misleid zouden kunnen worden;
 - l. de aandacht vestigen op het aantal slagen, dat nodig is om het spel te winnen of te doen verliezen of op het feit, dat het spel reeds is gewonnen of verloren;
 - m. een kaart op opvallende wijze spelen;
 - n. onnodig talmen bij het spelen, als er geen aanleiding is om na te denken;
 - o. een kaart uit zijn hand nemen, voordat het zijn beurt is om te spelen;
 - p. er op letten van welke plaats een speler een kaart uit zijn hand neemt en daaruit een gevolgtrekking maken;
 - q. tijdens het spelen ongevraagd commentaar leveren op het bieden, de juistheid van het contract of de aard van de hand.
4. Het is onbehoorlijk te trachten een verzaking geheim te houden door opnieuw te verzaken of als het spel niet uitgespeeld wordt, een kaart te verbergen waarmee men verzaakt heeft, maar er bestaat geen verplichting de aandacht te vestigen op een voldongen verzaking of een andere onregelmatigheid van de eigen partij.
5. Het is onbehoorlijk uit zorgeloosheid of anderszins vóór de beurt te spelen.
6. Hoewel het afkeurenswaardig is zich te laten beïnvloeden door een aarzeling, een opmerking of de houding van de maat, is het wel geoorloofd uit een aarzeling, een opmerking of de houding van een tegenstander gevolgtrekkingen te maken, doch zulks is geheel voor eigen risico.
7. Het is wel geoorloofd de maat te waarschuwen tegen het overtreden van een spelregel (bv. tegen verzaken en tegen voor de beurt bieden of spelen).
8. Alle vier spelers zijn er voor verantwoordelijk, dat iedere speler in elke slag één en niet meer dan één kaart speelt en dat een onregelmatigheid onmiddellijk wordt hersteld.

9. De leider behoort een spel tot het einde toe uit te spelen, als er enige twijfel bestaat over de afloop.

10. Een speler moet te allen tijde hoffelijke manieren in acht nemen tegenover zijn maat en zijn tegenstanders, en zich onthouden van woorden of daden, die zouden kunnen leiden tot ergernis of verwarring of die het genoegen van het spel zouden kunnen verstoren.

11. Toeschouwers moeten zich onthouden van ongevroegde opmerkingen en nalaten de aandacht te vestigen op een onregelmatigheid of vergissing. Zij mogen evenmin over enig feit of enige regel meespreken, tenzij hun mening wordt gevraagd.

HOOFDSTUK VI.

DE UITSLAG.

De Administrateur.

Art. 90. Er moet ten genoegen van de wedstrijdleader een administrateur worden aangewezen die de uitslag vaststelt, tenzij de wedstrijdleader dit werk zelf verricht. De administrateur behoort te worden bijgestaan door zoveel assistenten als hij nodig acht.

Verantwoordelijkheid van de spelers voor het noteren.

Art. 91. Zodra een spel is beëindigd moet de Noord-speler de punten berekenen, die elke partij volgens de puntentabel heeft gemaakt en die punten op het voor dat doel bestemde formulier noteren.

Art. 92. De Oost-speler moet zich er van overtuigen, dat het resultaat van elk spel juist is genoteerd, zoals is vereist volgens het volgende artikel en moet paraferen op de plaats, die daarvoor op het formulier bestemd is.

Noteren van de resultaten.

Art. 93. Bij het noteren van het resultaat van elk spel moet de Noord-speler de volgende gegevens vermelden:

- a. het nummer van het gespeelde spel, alsmede de windrichting en het nummer van elk paar (bij persoonlijke wedstrijden van elke speler);
- b. het contract, of als er is rondgepast, een aantekening daarvan;
- c. indien het contract was gedoubleerd of geredoubleerd, een aantekening daarvan;
- d. de leider (Noord, Oost, Zuid of West);
- e. de score-punten van beide paren, met dat spel behaald, en alle andere gegevens, die op het formulier worden gevraagd.

DE PUNTENTABEL.

Art. 94. De puntentabel luidt als volgt:

	Geboden en gewonnen trekken in:	niet gedoubleerd	Gedoubleerd
Punten voor de leider	Klaveren en Ruiten, elk	20	40
	Harten en Schoppen, elk	30	60
	Sans- { de eerste trek	40	80
	Atout { elke volgende	30	60

Redoublet verdubbelt de punten voor gedoubleerde trekken.
 Kwetsbaarheid heeft geen invloed op de punten voor trekken.
 Honderd punten voor geboden en gewonnen trekken vormen een manche.

Punten voor	De leider	OVERSLAGEN		Niet kwetsbaar	Kwetsbaar
		Niet gedoubleerd, per slag	Gedoubleerd, per slag	Trekwaarde	Trekwaarde
		Het vervullen van een gedoubleerd of geredoubleerd contract		100	200
				50	50
	De tegen- spelers	DOWN SLAGEN			
		Niet gedoubleerd, per slag		50	100
		Gedoubl. { de eerste slag	100	200	
		{ elke volgende	200	300	

Redoublet verdubbelt de punten voor gedoubleerde overslagen en downslagen, maar niet de 50 punten voor gemaakte gedoubleerde contracten.

Punten voor de	Houder	Honneurs in één hand {	4 honneurs van troef	100
	Leider		5 honneurs van troef of	150
4 azen bij Sans-Atout			150	
		Slem, geboden en gemaakt {	Klein, niet kwetsb. 500, kwetsb. 750	1500
			Groot, niet kwetsb. 750, kwetsb. 1500	300
		Het maken van een manche, niet kwetsb. 300 kwetsb. 500. Het maken van een contract, geen manche, 50.		

Doublet en redoublet hebben geen invloed op de punten voor slems of gemaakte contracten.
 Kwetsbaarheid heeft geen invloed op de punten voor honneurs.
 Punten voor honneurs tellen niet bij wedstrijden met toekenning van matchpunten.

DE TAAK VAN DE ADMINISTRATEUR

De officiële uitslag.

Art. 95. De taak van de administrateur omvat onder meer: gereedmaken van de officiële uitslag, die voor iedere deelnemer moet vermelden: het resultaat van elk spel, alsmede de uitslag en het rangnummer in de zitting en in de wedstrijd;

zo spoedig mogelijk en op een in het oog vallende plaats de officiële duidelijk leesbare uitslag te deponeren ter kennisneming door de spelers;

als de tijd het toelaat, controleren van de resultaten, die de spelers hebben genoteerd; verbeteren van de resultaten, die kennelijk onjuist zijn en bij mogelijk onjuiste resultaten teruggeven van de scorebriefjes voor onderzoek of verbetering.

Tijdslimiet voor het herstellen van fouten in de noteringen.

Art. 96. Een score mag niet worden gewijzigd wegens een verzaking (art. 72b of art. 76c) of wegens het afstaan van een gewonnen slag (art. 85), tenzij de wijziging is gevorderd binnen de daarvoor in het desbetreffende artikel vastgestelde tijd.

Art. 97. Teneinde wijziging van een score te verkrijgen, omdat een slag onrechtmatig is opgeëist of afgestaan volgens art. 84, 87, of 89, moet de slag van een tegenstander worden teruggevorderd en moet de wedstrijdleader, zo nodig, worden ontboden, voordat de ronde is beëindigd en het bord is verwijderd.

Art. 98. Teneinde wijziging van een score te verkrijgen, omdat een tegenstander een ongeoorloofde inlichting heeft ontvangen (art. 20) of heeft verzuimd, een bied- of speelwijze uit te leggen (art. 43b), moet een deelnemer dit binnen 30 minuten na afloop van de zitting ter kennis van de wedstrijdleader brengen.

Art. 99. Teneinde herstel te verkrijgen van een fout bij het noteren of bij het berekenen van de score, of om wijziging van een score te verkrijgen, omdat de kaarten in een bord werden verwisseld, moet een deelnemer dit binnen de

daarvoor vastgestelde tijd ter kennis van de wedstrijd-leider brengen. Dit mag niet minder dan 30 minuten en niet meer dan 24 uur na het ter kennis brengen van de officiële uitslag zijn.

Indien hiervoor geen tijd is bepaald, geldt de vastgestelde aanvangstijd van de eerstvolgende zitting van het toernooi. Een fout mag echter niet meer worden hersteld:

a. na de aanvang van de eerstvolgende zitting van een wedstrijd, als het herstellen tot gevolg zou hebben, dat een paar, hetwelk reeds in die zitting speelt, zou moeten worden uitgesloten;

b. indien de aandacht van de wedstrijdleader er niet op gevestigd is binnen een uur na het ter kennis brengen van de officiële uitslag na de laatste zitting van de laatste wedstrijd van het toernooi.

Matchpuntberekening bij parenwedstrijden en persoonlijke wedstrijden *).

Art. 100. De scores moeten op zodanige wijze worden genoteerd, dat alle scores, die met hetzelfde spel in dezelfde windrichting (Noord-Zuid of Oost-West) zijn behaald, met elkaar kunnen worden vergeleken.

Slechts lettende op de resultaten, die door andere paren met hetzelfde spel in dezelfde windrichting zijn behaald, wordt voor elk resultaat een halve matchpunt toegekend voor elk ander resultaat, dat daaraan gelijk is, en één matchpunt voor elk lager resultaat. Indien een arbitrale score is toegekend, krijgt elke andere deelnemer, die hetzelfde spel in dezelfde windrichting speelde, een halve matchpunt toegekend voor zijn vergelijking met de arbitrale score.

Matchpuntberekening bij viertallenwedstrijden *)

Art. 101. Bij viertallenwedstrijden met toekenning van matchpunten, moeten de scores zodanig worden genoteerd,

*) Dit is het Amerikaanse systeem. De wedstrijdorganisaties in andere landen mogen andere methodes van uitslagberekening toepassen. In Nederland wordt bij viertallenwedstrijden de matchpuntenberekening van de European Bridge League gevolgd.

dat een gemakkelijke vergelijking mogelijk is tussen de Noord-Zuid en de Oost-West scores van elk viertal voor elk spel. Een viertal krijgt één matchpunt, als het totaal van zijn Noord-Zuid en Oost-West scores positief is, een halve matchpunt als dit nul is en geen matchpunt als het negatief is.

Bepaling van de winnaar bij wedstrijden met toekenning van matchpunten.

Art. 102. De aan elke deelnemer toegekende matchpunten worden bijeengefeld en de deelnemer, die de meeste matchpunten heeft behaald, is de winnaar. Indien de deelnemers in afdelingen of groepen zijn verdeeld, moet vóór de aanvang van de wedstrijd worden bekend gemaakt, of er één winnaar zal zijn in de gehele wedstrijd, of een afzonderlijke winnaar in elke afdeling of groep.

Bepaling van de winnaar bij wedstrijden met waardering volgens totaalpunten.

Art. 103. In zulk een wedstrijd wordt als winnaar aangemerkt de deelnemer, die meer totaalpunten heeft dan elke andere deelnemer, wiens totaalpunten met de zijne worden vergeleken.

Gelijk spel.

Art. 104. Indien bij een wedstrijd met toekenning van matchpunten verschillende deelnemers gelijk eindigen, delen ze de eer gelijkelijk, doch het Wedstrijdcomité mag naar zijn goeddunken bepalen, dat het gelijk spel zal worden opgeheven, om de prijzen te kunnen toewijzen. Indien er gelijk spel voorkomt in een selectie-wedstrijd, moet dit worden opgeheven, als dit nodig is om te bepalen, welke deelnemers zich al dan niet plaatsen.

Bepaling van de winnaars bij gelijk spel bij parenwedstrijden en persoonlijke wedstrijden.

Art. 105. Elk spel, dat ieder gelijkgeëindigde deelnemer

heeft gespeeld, telt mee voor het opheffen van gelijk spel, ongeacht of de gelijkgeëindigden dezelfde of verschillende spellen, of wel in dezelfde of verschillende groepen hebben gespeeld.

Voor spellen, die twee of meer gelijkgeëindigden hebben gespeeld, wordt per spel één punt toegekend aan de deelnemer, wiens matchpunten voor dat spel hoger zijn dan die van een andere gelijkgeëindigde deelnemer. *) Voor spellen, die slechts één van de gelijkgeëindigde deelnemers heeft gespeeld, wordt hem één punt toegekend per spel, waarop zijn matchpunten boven het gemiddelde zijn, $\frac{1}{2}$ punt als ze juist het gemiddelde, en 0 punten als ze er beneden zijn. De deelnemer, die aldus het grootste aantal punten krijgt, krijgt het betere rangnummer.

Bepaling van de winnaar bij gelijk spel bij viertallenwedstrijden met toekenning van matchpunten.

Art. 106. Indien de gelijkgeëindigde viertallen elkaar rechtstreeks hebben ontmoet, krijgt het viertal, dat daarbij de meeste matchpunten behaalde, het betere rangnummer. Zijn die matchpunten gelijk, dan krijgt het viertal dat daarbij de meeste scorepunten behaalde, het betere rangnummer. Zijn die scorepunten eveneens gelijk, of hebben de gelijkgeëindigde viertallen elkaar niet rechtstreeks ontmoet, dan krijgt het viertal dat de meeste scorepunten op alle borden behaalde, het betere rangnummer.

Bepaling van de winnaar bij gelijk spel bij viertallenwedstrijden met waardering volgens totaalpunten.

Art. 107. Het viertal, dat, indien matchpunten waren toegekend, het grootste aantal matchpunten zou hebben behaald met alle spellen, die door beide helften van beide viertallen werden gespeeld, krijgt het betere rangnummer.

*) Voorbeeld: Als drie gelijkgeëindigden hetzelfde spel speelden, krijgen ze 2, 1 en 0 punten toegekend, als ieder een ander aantal matchpunten voor dat spel kreeg; of 2, $\frac{1}{2}$ en $\frac{1}{2}$, als één van hen de meeste matchpunten kreeg en de andere twee een gelijk, doch lager aantal.

HOOFDSTUK VII.

DE ORGANISATIE DIE DE WEDSTRIJD UITSCHRIJFT EN HET WEDSTRIJDCOMITÉ.

Art. 108. Elke organisatie mag wedstrijden uitschrijven, die volgens deze spelregels worden gespeeld. Deze organisatie heeft de volgende plichten en rechten:

- a. het aanstellen van een wedstrijdleader;
- b. het treffen van voorbereidende regelingen voor het tournooi, zoals het aanwijzen van de speelgelegenheden, de accomodatie en het materiëel;
- c. het bepalen van dag en uur van elke zitting;
- d. het bepalen van de voorwaarden van inschrijving en het zonder vermelding van redenen aannemen of afwijzen van de inschrijving van een speler;
- e. het bekendmaken van aanvullende bepalingen, die echter niet in strijd mogen zijn met deze spelregels;
- f. het benoemen van een wedstrijdcomité, waaraan de bovengenoemde plichten en rechten geheel of gedeeltelijk mogen worden overgedragen, of als er geen wedstrijdcomité wordt benoemd, het overdragen van plichten en rechten aan de te benoemen wedstrijdleader.

HOOFDSTUK VIII.

DE WEDSTRIJDLEIDER.

De taak van de wedstrijdleader.

Art. 109. De taak van de wedstrijdleader omvat onder meer:

- het noteren van de inschrijvingen;
- het kiezen van het geschikte wedstrijdschema en het vaststellen van de voorwaarden, waaronder zal worden gespeeld;
- het handhaven van de orde en de zorg voor een regelmatig verloop van de wedstrijd;
- het toepassen van de spelregels;

het opleggen van straffen en het toekennen van arbitrale scores;

het beslechten van onenigheden;

het verzamelen van de scores en het maken van een opstelling van de resultaten;

het bewaren van de scores en de aantekeningen.

De wedstrijdleader behoort te worden bijgestaan door zoveel assistenten als hij nodig heeft voor het vervullen van de taak, die hem in de spelregels is opgelegd.

Het herstellen van onregelmatigheden.

Art. 110. Het is de taak van de wedstrijdleader, een verstoring van de voor het ordelijk verloop van de wedstrijd vereiste gang van zaken te herstellen op een wijze, die niet in strijd is met deze spelregels. Daartoe mag hij een arbitrale score toekennen, het spelen van een spel verlangen of uitstellen, of zijn beslissing over feiten of reglementaire kwesties aanhouden.

De aandacht vestigen op het recht tot protest.

Art. 111. Indien de wedstrijdleader om enige reden meent, dat een herziening van zijn beslissing mogelijk zou kunnen zijn (bijv. bij het volgens art. 115 toekennen van een arbitrale score), behoort hij de spelers in te lichten omtrent hun recht tot protest, doch het niet geven van deze inlichting geeft geen recht op enige bijzondere tegemoetkoming.

Beslissing als de feiten vaststaan.

Art. 112. Indien de wedstrijdleader wordt ontboden voor het regelen van een kwestie over de spelregels, over de gang van zaken of over de bied- en speelmannieren, behoort hij in de gevallen waarin de feiten vaststaan, als volgt te handelen:

- a. indien er geen straf in de spelregels is voorgeschreven of volgens zijn eigen mening nodig is, behoort hij de spelers hierover in te lichten en hun opdracht te geven verder te gaan met bieden of spelen;
- b. indien een geval kennelijk valt onder een spelregel,

die een billijke straf voor de onregelmatigheid voorschrijft, behoort hij die straf op te leggen en toe te zien, dat die wordt ondergaan;

- c. indien de spelregels een keuze tussen twee of meer straffen toelaten, behoort hij deze straffen uit te leggen en toe te zien, dat een juiste straf wordt gekozen en ondergaan;
- d. indien een laakbare overtreding is begaan en daarvoor geen billijke straf in de spelregels is voorgeschreven, mag hij een arbitrale score toekennen.

Beslissing als de feiten betwist worden.

Art. 113. Indien de spelers het niet eens zijn over de feiten, waarvan de kennis noodzakelijk is voor de beslissing van de wedstrijd-leider, behoort hij zo nauwkeurig mogelijk vast te stellen, hoe zijn beslissing in elk der gevallen zou zijn.

Indien hij overtuigd is, dat hij de feiten voldoende heeft vastgesteld voor het nemen van een juiste beslissing, behoort hij dadelijk te beslissen. Is dit niet het geval, dan behoort hij een voorlopige regeling te treffen, gebaseerd op de meest waarschijnlijke verklaring van de feiten, en behoort hij de spelers opdracht te geven verder te gaan volgens deze regeling, onverminderd hun recht tot protest ter vaststelling van de feiten, zoals dit in Hoofdstuk IX is geregeld.

Toekenning van een arbitrale score bij viertallenwedstrijden. Vervanging van een spel.

Art. 114. Bij viertallenwedstrijden behoort de wedstrijd-leider, als de tijd het toelaat, in plaats van toekenning van een arbitrale score, een nieuw spel te laten spelen:

- a. indien geen van beide viertallen schuld heeft, of als beide tot de overtreding hebben bijgedragen; of
- b. indien slechts één paar schuld heeft en het andere paar van dat viertal het spel reeds te voren heeft gespeeld met een voor hen gunstig resultaat; of
- c. indien het ene paar van een viertal in overtreding is en

het andere paar van dat viertal het spel nog niet heeft gespeeld.

Het nieuwe spel moet door beide paren van de desbetreffende viertallen worden gespeeld, ten einde tussen hen het resultaat vast te stellen, maar de overige spelers behoeven dit nieuwe spel niet te spelen.

Art. 115. Bij viertallenwedstrijden behoort de wedstrijd-leider in plaats van het spel te vervangen een arbitrale score toe te kennen, als één paar schuld heeft en het paar van het andere viertal niet, terwijl het tweede paar van dit viertal een gunstig resultaat met dat spel heeft behaald. In zulk een geval behoort de wedstrijd-leider aan het niet-schuldige viertal toe te kennen:

bij wedstrijden met toekenning van matchpunten, het normale aantal matchpunten;

bij wedstrijden met waardering volgens totaalpunten: het aantal punten, dat het vermoedelijk zou hebben behaald, als de onregelmatigheid niet zou zijn geschied.

Gang van zaken, als de kaarten van een bord zijn verwisseld.

Art. 116. Indien is vastgesteld, dat de kaarten of de handen van een bord zijn verwisseld, bepaalt de wedstrijd-leider zo nauwkeurig mogelijk, welke resultaten met dit spel in de oorspronkelijke kaartverdeling zijn behaald en welke na de verwisseling. Hij verdeelt de resultaten dienovereenkomstig in twee groepen en waardeert de resultaten van elke groep afzonderlijk op de wijze, zoals dit in de volgende twee artikels is geregeld.

Art. 117. Bij parenwedstrijden en persoonlijke wedstrijden worden voor elke score matchpunten toegekend volgens art. 100, plus $\frac{1}{2}$ matchpunt voor elke score in de andere groep. De wedstrijd-leider mag echter de scores volgens een andere methode waarderen, als hij daartoe door een bijzondere regeling gemachtigd is. De methode die hij de eerste maal toepast voor het waarderen van een score, behaald met een spel waarvan de kaarten zijn verwisseld, moet hij evenwel ook toepassen in alle soort-

gelijke gevallen, die zich in dezelfde zitting mochten voordoen.

Art. 118. Bij viertallenwedstrijden met toekenning van matchpunten stelt de wedstrijdleader vast, in welke gevallen beide scores van de desbetreffende viertallen met het oorspronkelijke spel werden behaald. Deze blijven geldig. In alle andere gevallen wordt rekening gehouden met de volgens art. 100 per paar berekende matchpunten en:

a. indien beide paren van het viertal meer dan het gemiddelde van de per paar berekende matchpunten behaald hebben, of als het ene paar meer dan het gemiddelde en het andere paar juist het gemiddelde heeft behaald, wordt aan dat viertal één matchpunt toegekend;

b. indien het ene paar boven het gemiddelde en het andere paar van dat viertal er beneden is, of als beide paren juist het gemiddelde hebben behaald, wordt aan dat viertal een half matchpunt toegekend;

c. indien beide paren beneden het gemiddelde blijven, of als het ene paar het gemiddelde en het andere paar minder heeft behaald, wordt aan dat viertal geen matchpunt toegekend. *)

Art. 119. Bij wedstrijden tussen twee viertallen met -waardering volgens totaalpunten wordt een nieuw spel gegeven en door beide paren van beide viertallen gespeeld; de reeds bereikte resultaten vervallen.

Facultatieve bevoegdheden.

Art. 120. In de gevallen, dat de door de wedstrijdleader te volgen gedragslijn niet duidelijk in dit reglement is bepaald, en vooral als hem facultatieve bevoegdheid is gegeven met betrekking tot het geven van strafpunten of de strafmaat, behoort hij volgens de volgende algemene richtlijnen te handelen:

*) In Nederland kan dit artikel niet worden toegepast, omdat dit is gebaseerd op de Amerikaanse matchpuntenberekening. Zie de noot op art. 101.

a. in alle gevallen, dat in dit reglement vrijheid van handelen is toegestaan behoort straf of herstel te worden toegepast in overeenstemming met de aard en de ernst van de overtreding;

b. in twijfelachtige gevallen en in het bijzonder als er meningsverschil over de feiten bestaat, behoren de oorspronkelijke rechten of het meest waarschijnlijke resultaat van elk paar zo nauwkeurig mogelijk te worden vastgesteld;

c. geen enkele deelnemer mag een wezenlijk voordeel genieten ten koste van een andere, tenzij de eerste in geen enkel opzicht schuld heeft en de overtreding van de andere vaststaat.

Straffen bij persoonlijke wedstrijden.

Art. 121. Bij persoonlijke wedstrijden past de wedstrijd-leider de strafbepalingen van dit reglement en de bepalingen omtrent het toekennen van een arbitrale score gelijkelijk toe tegenover beide spelers van het overtredende paar, zelfs als slechts één van hen voor de onregelmatigheid verantwoordelijk is. De wedstrijd-leider mag echter bij het toekennen van arbitrale scores geen strafpunten aan de maat van de overtreder geven, als volgens zijn mening deze maat in geen enkel opzicht voor de overtreding verantwoordelijk is.

Disciplinaire straffen.

Art. 122. Behalve het volgens dit reglement opleggen van straffen en toekennen van een arbitrale score, kan de wedstrijd-leider ook strafpunten geven voor enige overtreding, die het spelen onnodig vertraagt of belemmert, andere deelnemers in ongelegenheid brengt, inbreuk maakt op de juiste gang van zaken, of het toekennen van arbitrale score nodig maakt.

De volgende minimum aantallen strafmatchpunten behoren te worden opgelegd bij parenwedstrijden of persoonlijke wedstrijden met toekenning van matchpunten, en een gelijkwaardig aantal strafpunten bij viertallenwedstrijden en bij wedstrijden met waardering volgens totaalpunten,

terwijl de wedstrijdleader ze mag verhogen voor ernstige of herhaalde overtredingen:

a. voor onnodige vertraging, die andere spelers in ongunstige gelegenheid brengt, één strafmatchpunt;

b. voor het tijdens de zitting vergelijken van de resultaten met een andere deelnemer, twee strafmatchpunten;

c. voor het bespreken van het bieden, het spelen of het resultaat van een spel, op zulk een wijze, dat het aan een andere tafel gehoord zou kunnen worden, één strafmatchpunt;

d. voor een onregelmatige handeling (zoals verzuimen de kaarten te tellen, een verkeerd spel spelen, enz.) waardoor voor enige deelnemer een arbitrale score nodig wordt: een aantal strafmatchpunten, gelijk aan 10 % van het hoogste aantal matchpunten, dat een deelnemer met dat spel zou kunnen behalen. Indien een niet overtredende deelnemer verplicht is een arbitrale score te aanvaarden, terwijl dit niet een gevolg is van eigen fout of eigen keuze, behoort hem een vergoeding te worden toegekend, gelijk aan 10 % van het hoogste aantal matchpunten, dat een deelnemer met dat spel zou kunnen behalen.

e. voor het te laat komen: na de eerste vijf minuten, twee strafmatchpunten voor elke volgende vijf minuten of deel er van.

Deze straf mag worden kwijtgescholden voor de eerste zitting van een wedstrijd, als de inschrijving nog open is; f. voor nalatigheid, zich stipt te houden aan de wedstrijd-bepalingen of aan enige instructie van de wedstrijdleader: twee strafmatchpunten;

g. voor een ongepaste of onheuse opmerking, die andere deelnemers kan kwetsen: één tot vijf strafmatchpunten.

Schorsing en uitsluiting van spelers.

Art. 123. Teneinde zijn plicht tot handhaving van orde en gehoorzaamheid te kunnen vervullen is de wedstrijdleader speciaal gerechtigd:

a. een speler voor de lopende zitting of een deel er van te schorsen. (De beslissing van de wedstrijdleader te dezen opzichte is definitief).

b. een speler, paar of viertal uit te sluiten om redenen, die onderworpen zijn aan de goedkeuring van het wedstrijdcomité of van de organisatie, die de wedstrijd heeft uitgeschreven.

HOOFDSTUK IX.

PROTESTEN.

Art. 124. Een speler mag tegen elke beslissing van de wedstrijdleader of van een van diens assistenten protesteren, mits het protest binnen dertig minuten na het einde van de zitting wordt ingediend. Het protest wordt alleen behandeld als beide spelers van een paar (behalve bij persoonlijke wedstrijden) of de meerderheid van een viertal met het protest instemmen. Een afwezige speler wordt geacht met het protest in te stemmen.

Art. 125. Alle protesten moeten bij de wedstrijdleader worden ingediend. Ingeval volgens diens mening een speler onvoldoende gronden voor het protest heeft, behoort hij hem dit mee te delen, en als de speler dan toch in zijn protest volhardt, mag het wedstrijdcomité een disciplinaire straf opleggen, als dit het protest ongegrond vindt.

Art. 126. Indien er een wedstrijdcomité is, moet de wedstrijdleader het protest aan dat comité doorgeven (met inachtneming van art. 127 b), ter beoordeling van en beslissing over dat deel van het protest, dat kwesties over de feiten of de uitoefening van de bijzondere bevoegdheden van de wedstrijdleader betreft. Het wedstrijdcomité mag de beslissing van de wedstrijdleader betreffende toepassing van de spelregels niet ongeldig verklaren, maar hiertegen wel bij de landelijke organisatie protesteren, mits dit dadelijk geschiedt.

Art. 127. De wedstrijdleader oordeelt en beslist over:

- a. elk deel van het protest, dat een kwestie over de spelregels betreft;
- b. kwesties over de feiten of over de uitoefening van zijn bijzondere bevoegdheden, doch alleen als er geen wed-

strijdcomité is, of als dit niet kan vergaderen zonder verstoring van de ordelijke voortzetting van de wedstrijd. De wedstrijdleader mag elke reeds door hem of één van zijn assistenten genomen beslissing intrekken. Een speler mag bij de landelijke organisatie protesteren (mits hij zulks dadelijk doet) tegen de beslissing van de wedstrijdleader over toepassing van de spelregels, die na het onderzoek door de wedstrijdleader of door het wedstrijdcomité is genomen.

Art. 128. Bij de behandeling van een protest door het wedstrijdcomité of de wedstrijdleader moeten eerst de feiten worden vastgesteld, doch er mag slechts één getuige tegelijkertijd worden gehoord en daar mogen geen andere personen bij tegenwoordig zijn dan de leden van het comité, de wedstrijdleader en de te horen getuige. Bij de behandeling van een protest door het wedstrijdcomité, moet het de verklaring van de wedstrijdleader over alles wat in zijn bijzijn is gezegd of gedaan als juist aanvaarden.

Art. 129. Een wedstrijdcomité of de landelijke organisatie heeft zelf de beslissing omtrent het aantal leden en hun verkiesbaarheid, doch iemand mag niet aan de beslissing over een protest deelnemen, als hij, zijn maat of één der spelers van zijn team belanghebbende is bij de desbetreffende wedstrijd.

Art. 130. Zo mogelijk behoort een protest, dat wordt ingediend ter behandeling door de landelijke organisatie, tijdens de wedstrijd mondeling te worden behandeld en afgedaan. Zo dit niet mogelijk is, behoort de wedstrijdleader het protest dadelijk aan de landelijke organisatie door te zenden, vergezeld van een schriftelijke uiteenzetting van de feiten, zoals die door het wedstrijdcomité of de wedstrijdleader zijn bevonden, tevens indien daartoe aanleiding bestaat een uiteenzetting van zijn mening over de reglementaire aspecten van het geval en verder zodanige aanvullende schriftelijke toelichtingen als de appellanten er aan toe wensen te voegen.

Beslissingen van de landelijke organisatie wijzigen de rangorde van de deelnemers aan een wedstrijd niet, tenzij dit uitdrukkelijk in de beslissing is bepaald.

BEPALINGEN VAN THE EUROPEAN BRIDGE LEAGUE.

Verhouding tussen het Wedstrijdcomité en de Wedstrijdleader.

Art. 131. Het Wedstrijdcomité heeft te beslissen over de voorafgaande regeling van de wedstrijd en de wedstrijdleader over de technische gang van zaken. Het Wedstrijdcomité mag aan de wedstrijdleader instructies geven over de wijze, waarop het de wedstrijd wenst te zien geleid, mits deze tijdig genoeg worden gegeven voor een behoorlijke organisatie en regeling van de wedstrijd. Indien de voorschriften van het Wedstrijdcomité in strijd zijn met reglementair voorgeschreven bepalingen moeten de laatste worden toegepast en moet de wedstrijdleader het Comité hiervan in kennis stellen. Het recht van het Wedstrijdcomité voorwaarden voor de wedstrijden vast te stellen eindigt 24 uren voordat het spelen begint. Daarna gelden de beslissingen van de wedstrijdleader over de technische gang van zaken.

Selectie-zittingen.

Art. 132. Bij wedstrijden van twee of meer zittingen mogen één of meer daarvan worden bestemd voor selectie, om de deelnemers aan te wijzen die in aanmerking komen, de wedstrijd in de overige zittingen voort te zetten. In zulk een geval moet de wedstrijdleader vóór de aanvang van de eerste selectiezitting bekendmaken: het aantal deelnemers, dat voor de overige zittingen wordt geplaatst; de methode volgens welke zij worden aangewezen; of (zo ja in hoeverre) de resultaten van de selectie-zittingen voor de eindstand zullen tellen.

Plaatsvervangers.

Art. 133. Nadat het vastgestelde aantal deelnemers voor de volgende zittingen is aangewezen, worden alle andere deelnemers als plaatsvervangers ingedeeld. Indien de geplaatsten uit alle deelnemers zijn aangewezen,

verkrijgen de plaatsvervangers een rangnummer volgens de door hen behaalde resultaten.

Indien de oorspronkelijke deelnemers in groepen zijn verdeeld met een voor elke groep bepaald aantal te plaatsen deelnemers, wordt de eerste opengevallen plaats in enige groep ingenomen door de daarop volgende deelnemer van die groep. De daarna opengevallen plaatsen worden ingenomen door deelnemers uit die groep of door andere deelnemers op de wijze, zoals de wedstrijdorganisatie zulks heeft bepaald.

Art. 134. Indien een deelnemer niet kan spelen in een zitting, waarvoor hij is geplaatst, of niet aanwezig is wanneer er gespeeld moet worden, laat de wedstrijdleader de eerstvolgende plaatsvervanger meespelen. Bij een wedstrijd tussen paren moeten beide spelers van het paar present zijn, anders verbeurt dit paar zijn plaats en wordt een plaatsvervangend paar opgesteld.

Art. 135. Een plaatsvervanger speelt slechts tijdelijk voor de geplaatste deelnemer, totdat het sein om te spelen voor de tweede ronde van de zitting is gegeven. Daarna heeft hij alle rechten en kan de oorspronkelijk geplaatste deelnemer zijn plaats niet meer opeisen.

Invallers bij parenwedstrijden en persoonlijke wedstrijden.

Art. 136. Indien een speler, die naar behoren voor een wedstrijd is ingeschreven, wegens ziekte, dringende zaken of een andere geldige reden niet kan spelen, mag hij of zijn maat aan de wedstrijdleader vergunning vragen tot het laten spelen door een invaller. De wedstrijdleader mag dit behoudens de beperkingen van het volgende artikel goedkeuren, als hij van mening is, dat de reden geldig is en dat de rechten van de overige deelnemers niet in ge-drang komen.

Art. 137. Het aantal zittingen, waarvoor een speler een invaller mag hebben, wordt beperkt door de volgende voorwaarden:

a. Bij een wedstrijd van één zitting wordt een speler uitgesloten als hij voor meer dan de helft van de spellen

een invaller heeft gehad. Indien de invaller meer dan de helft van de spellen heeft gespeeld, verkrijgt hij de rechten van de oorspronkelijke deelnemer;

b. Bij een wedstrijd van twee of meer zittingen (doch zonder afvalstelsel) wordt een speler uitgesloten als hij voor meer dan één volledige zitting een invaller heeft gehad;

c. Bij een wedstrijd met één selectie-zitting wordt een speler niet geplaatst voor de andere zittingen, tenzij hij in ongeveer een derde deel van de selectie-zitting heeft gespeeld;

d. Bij een wedstrijd met twee of meer selectie-zittingen mag een speler niet een invaller voor meer dan één gehele selectie-zitting hebben. Een invaller heeft echter het recht te worden geplaatst, als hij niet meer dan één volledige selectie-zitting heeft gemist.

e. Geen enkele speler, die aanvankelijk voor de wedstrijd was ingeschreven, mag als invaller meespelen.

f. Invallen, in strijd met bovenvermelde voorwaarden en elk invallen, dat niet door de wedstrijdleader is goedgekeurd, heeft tot gevolg, dat de oorspronkelijke speler, de invaller en (in parenwedstrijden) de maat wordt uitgesloten.

g. De wedstrijdleader mag in dringende gevallen invallers aanwijzen, als dit voor het vlotte verloop van de wedstrijd nodig is. Indien dit geval ontstaat, doordat een deelnemer wordt uitgesloten, wordt dit aan hem bekendgemaakt op het tijdstip van de vervanging.

Invallers bij viertallenwedstrijden.

Art. 138. Bij viertallenwedstrijden mag elk team uit vijf spelers bestaan. (De wedstrijdorganisatie mag meer spelers toestaan).

Indien oorspronkelijk slechts vier spelers zijn ingeschreven, mag later nog een vijfde worden ingeschreven, maar dit mag niet een speler zijn, die reeds voor een ander viertal werd ingeschreven. Indien voor een viertal vijf spelers zijn ingeschreven, doch er slechts vier gespeeld hebben,

mag de vijfde worden vervangen door opgave aan de wedstrijd-leider. Indien alle vijf spelers hebben gespeeld en een zesde wegens een geldige reden nodig is, mag de wedstrijd-leider een invaller aanwijzen, maar dit mag niet een speler zijn, die reeds voor een ander viertal werd ingeschreven.

Art. 139. Een viertal mag bepalen, welke van zijn spelers in een bepaalde zitting zullen spelen en in welke opstelling, maar een wijziging van spelers of paren tijdens een zitting is slechts met toestemming van de wedstrijd-leider toegestaan.

2